

Cap a una normalització

El President Companys ha dit i repetit infinitat de vegades que la nostra reraguarda està malalta. Subjecta, a conseqüència de la sublevació militar que trenca els ressorts del poder, a mil i una experiències, encara no ha trobat aquell punt mort que representa l'equilibri. Això vol dir que hem de tractar-la amb una cura i un mirament tot especial per a evitar-li tota sort de mesures desencertades i que tendeixin, encara que la intenció sigui tota una altra, a agreujar la seva malaltia.

Negariem la veritat si diguéssim que poc a poc s'observa una sensible millora. Aquesta, a virtut de diversos factors i circumstàncies, la principal de les quals ha estat aquesta autodefensa que en tot organisme — i la reraguarda no és res més que un organisme social — s'observa davant tota malaltia, ha experimentat una franca reacció saludable, que ens fa ésser completament optimistes sobre el futur. I aquest futur, per poc que els organismes addients hi contribueixin, és molt pròxim. Manca tant sols que els encarregats de vetllar per la seva salut tinguin una exacta visió de quines són les seves veritables necessitats i per tant quins són els remeis més adequats per al seu cos social.

Convé estudiar, imparcialment i sense prejudicis de facció ni de casta, les causes que l'han produït, evitant reincidir en les mateixes, procurant corregir tots els defectes i esmenant tots els perjudicis que se li puguin haver originat. Aquesta labor, a la qual és precís que tots dediquem el màxim de les nostres energies i de les nostres aptituds, no és labor pas d'un dia, però el que si podem afirmar és que tant prompte la reraguarda compregui que s'ataca a fons el mal que pateix immediatament la millora serà tant real que presentarà àdhuc els símptomes del guariment més absolut.

Comprenem que per a realitzar aquesta tasca hom topa amb molts obstacles, alguns d'ells de difícil superació, però si hom té ben present la finalitat que preté obtenir, aquest obstacles que li barraran el pas, seran apartats inexorablement per la voluntat dirigida al bé col·lectiu, cent vegades superior als interessos individuals que s'oposaran a la seva marxa i que davant el fi, no són altra cosa que petits destorbs, incommensurablement petits.

Es necessari, doncs, evitar que aquestes dificultats amb què toparem, i que potser per ésser més pròximes a nosaltres se'ns presenten aguantades, dominin la nostra voluntat. Que la visió de les causes pròximes no ens privi la visió de les remotes. Que aquesta bona que damunt els nostres ulls han posat les consciències i les passions i els interessos particulars desaparegui davant la realitat gran diosa de l'avenir del nostre poble. Que la contemplació dels guanys assolits pel nostre partit o organització no ens cegui i impedeixin veure l'estat del nostre poble.

I desgraciadament, enduts per atanyos proselitistes de partits i organitzacions sindicals, hem estat molt més atents als nostres particularismes que no als interessos col·lectius. Per una lamentable confusió hem confós el nostre interès individual amb el col·lectiu. Una posició assolida ha estat per nosaltres més preuada, encara que hagi produït perjudicis de consideració, que no pas una dificultat superada pel poble. Els partidismes, els proselitismes, els hem confós amb les necessitats reals del poble. I no hem atès com calia la seva malaltia de fàcil guariment si tots els

L'ofensiva victoriosa de l'Exèrcit de Llevant

L'enemic ha realitzat tres furiosos contraatacs en els quals ha perdut el quaranta per cent dels seus efectius sense assolir avançar ni un pas

Ministeri de Defensa Nacional:
Comunicat oficial de guerra:

Exèrcit de Terra

En el dia d'avui — sisè de les operacions al front de Terol — les nostres forces han progressat sobre petits accidents del terreny que sense modificar de manera essencial les línies del cercle de la plaça, són molt útils per tal d'aconseguir que en elles estiguin sòlidament assegurats els enllaços entre totes les unitats assetjadores. S'evita d'aquesta manera el risc de les infiltracions.

L'activitat de l'enemic ha estat avui molt més gran. Ha realitzat tres atacs molt forts en tres llocs diferents. Un fou dirigit sobre el front de Los Morrones, entre Campillo i San Blas. Aquest atac, al qual precedí gran preparació artilleria, fou totalment rebutjat. S'ha distingit en el combat la nostra cavalleria, que mantingué admirablement els facciosos, lluitant peu a terra. El segon atac es produí als alts de Celades i posició del Corralejo. El tercer atac tingué per teatre la part central, en direcció a San Blas i Concul. S'efectuà també amb gran luxe d'artilleria. Les nostres tropes lluitaren amb heroi i serenitat i amb ús magnífic dels seus focs. Es pot calcular que les baixes causades a l'enemic en aquest combat puja al 40 per cent dels efectius que emprà en ell. Els nostres focs d'artilleria i infanteria els agafaren al pla amb trets molt densos i ben corregits. Els ha produït una veritable carniceria. Es veié retrocedir amb gran desordre la infanteria facciosa. En cap dels tres llocs on es combaté, no perdérem un sol pam de terreny.

La nostra aviació actuà molt bé en els serveis de bombardeig que sobre les columnes adversàries els foren ordenats.

El cercle de Terol resta mantingut, al final de la jornada d'avui, sense cap solució de continuïtat i més estret que la vigília. Alguns evadits de la capital diuen que la desmoralització entre les tropes faccioses i la població civil és molt gran.

Forces republicanes de l'Exèrcit

nostres esforços haguessin estat posats a aquest fi.

La reraguarda està molt millor. I continua en període de franca millora. Però els partits i organitzacions poc hi han contribuït. Ha estat la reacció natural davant el mal, de l'organisme social el principal factor de la millora. Els partits i organitzacions, amb rares excepcions i que ara no volem analitzar, han continuat fent la feina més inadequada per tal de provocar el total guariment de la malaltia que el poble sofria. I continuen realitzant-la. No tenen una visió exacta de la realitat. Si l'haguessin tingut, de temps aquest problemes, tot i la seva extensió, no ens preocuparia.

El poble, la massa, és molt divers i experimenta reaccions molt diferents als que hom creu trobar des d'una organització, deslligada de les seves necessitats i atenta exclusivament al propi profit dels militants o cotitzants.

Desgraciadament aquesta concepció tant clara encara hi han orbes que pretenen desconèixer-la.

Aquest número ha passat per la

censura

cit del Centre realitzaren al sector de la Sierra, un atac demostratiu, que obligà l'enemic a mobilitzar les seves reserves de primera línia. Als altres fronts no hi ha notícies d'interès.

Exèrcit de l'aire:

Les forces de la quarta regió aèria, incorporats a l'Exèrcit de Llevant en les presents operacions, han realitzat avui diversos serveis de bombardeig i metrallament. Foren objecte de foc antiaeri, però no hi hagué baixes en el personal ni danys en el material.

A la zona de l'Exèrcit del Centre han estat capturats els quatre tripulants de l'avió de bombardeig facciós que dies enrera caigué al nostre territori. Els quatre pertanyen a l'exèrcit alemany.

Resum de l'ofensiva

Ampliació al comunicat de guerra. Puntualització de les operacions efectuades a Terol la setmana passada, del dimecres al diumenge, ambdós inclusivament.

Dia 15. — A les 15'45 es corona la posició de Galiana. A les 16'10 es conquista el poble de Concul i amb ell les altures que el dominen pel Nord i Nord-est, cotes 956, 957, 967 i 963, més el barri de San Blas. A la regió dels Morrones. A les 16'40 ocupació de Punta del Zorro. A les 17'15 ocupació de les cotes 1.15 i 1.028; de les fortificacions a la cota 1.164 i a la cota 1.101, de la Pedrera i cota 988; barri de Guca i de les cotes 1.042 i 1.043, al Sud de la Casa del Cura. A les 19 conquesta del poble de Campillo.

Dia 16. — A les 19 ocupació de la cota 1.076.

Comentaris d'un combatent català

Els perills de la demagogia

Els catalans que romanen al lloc on més directament es defensa la llibertat llegim quotidianament la premsa. Per mitjà d'aquest estri de difusió estem tothora assabentats de ço que esdevé a la reraguarda. Molts criteris nostres davant de cada un dels problemes allà plantejats no han estat exposats públicament per raó de saber els combatents que estem al front, que la nostra única preocupació ha d'ésser lluitar i aixafar materialment el feix invasor. Hem callat i callem perquè estem absolutament convençuts que les paraules han danyat seriosament la nostra lluita, mentre els fets s'han caracteritzat per la seva absència.

Esperàvem que la dèria de les consignes, dels assaigs impropis i l'època de disbauxa del paper havia sofert un cop rude i definitiu. Darrerament la premsa ens fa veure la nostra il·lusió trossejada altra vegada.

I per això parlem. Que ningú pugui explotar el nostre silenci. Sabem que passa a la reraguarda i ara més que mai quan el nostre exèrcit té segura la victòria ens interessa desfer equívocs i una colla de tòpics que la política de "bluff" ha anat creant d'acord amb llurs partits corresponents, no pas identificats amb l'unànim desig del poble que es democràtica per excel·lència i republicana per convicció.

Ací davant d'aquests projectes tots els combatents ens preguntem si per casualitat la fòl·lia s'ha apo-

Dia 17. — A les 8'40 ocupació de la Muela de Villastar, mitjançant un cop de mà. A les 11'10 ocupació de Las Hoyuelas, la Regatilla i la Roca. A les 11'20 el primer parapet del Cementiri. A les 11'30 dominació de Carrascalejo. A les 13'20 s'escalen els alts de Marimezquita.

Dia 18. — A les 11'15 la columna de Villastar pren La Granja. A les 11'30 l'enemic abandona els seus parapets entre els quilòmetres 130 i 131 del ferrocarril; a més, hem ocupat la cota 983. A les 14'15 s'acaba la dominació del nucli rebel Galiana, i li foren ocupats cinc parapets, continua defensant-se. A les 16'55 ens fem amos de les trinxeres enemigues de la corva de la carretera, entre els quilòmetres 3 i 4. A les 16, conquesta de la Muela de Terol.

Dia 19. — A les 7'30, presa del Fort de Escandón. A les 10'30 hem ocupat el parapet Pancho Villa. La Masia de los Hoyos i la Venta de la Rosa. A les 13, s'ocupa la Casa de Cascojar i la columna de Villastar arriba fins al camp de futbol de Terol i cases properes. Unes altres forces nostres ultrapassen les Granges i arriben fins prop de Terol. A les 14'10 l'estació de ràdio de Terol ha emmudit, sens dubte destruïda pel nostre bombardeig, ja que no contesta cap de les crides que se li fan des de Saragossa, Logronyo i altres llocs de l'enemic. Terol manca ja de tota comunicació, àdhuc de les inalambriques.

A les 16 es pren el poble de Castrejo, l'Ermita i el Vèrtex de Castrejo. A les 16'45 es pren el cementiri vell i s'ocupen algunes cases als afores de la capital. A les 19'25 s'ocupen alguns edificis del raval de Terol.

Consignes i grans plans de treball de cara a una propaganda exclusiva i desproporcionada amb la realitat política i social del nostre poble?

No, això no, els combatents hem de parlar per desfer equívocs. Lluitar per la llibertat i defensar precisament la garantia de vida i desenvolupament de totes aquelles organitzacions que amb plena responsabilitat representen grans sectors de l'antifeixisme espanyol i català. I ens consta diem ara les coses pel seu nom.

La lluita l'hem començat tots i l'hem d'acabar triomfalment tots! Intentar avantatges per nosaltres és senzillament fer obra facciosa i interrompre el camí ascendent de la nostra victòria.

Prou paper! Més fets! Prou bluff! Més lleialtat!

Avancem allò que puguéssim avançar tenint sempre en compte que l'avang principal és la derrota de l'enemic.

La guerra no imposa predominis entre nosaltres. Els fronts en són — avui més que ahir — un bell exemple. Ací la gent es bat per la República Espanyola. Nosaltres preguntem, perquè es vol explotar la sang donada de cara a aquesta República per a benefici de tal o qual partit?

Aixafem el feix en defensa de la Llibertat...

FAF

Front de Terol, desembre.

Cops de fuet

Joan Peiró, escriu a "Llibertat" de Mataró, aquestes frases asseynalades:

"La riquesa econòmica es forneaix de la producció industrial i agrícola, i la producció és el resultat de l'esforç del treball. No hi ha cap revolució que hagi significat ni mai pugui significar ni deixar de treballar i produir menys. Tanmateix, la revolució — de moment, almenys — significa tot el contrari..."

* * *

"Car — continua escrivint Peiró — si uns han sacrificat llurs vides en el fet cruel, els altres han de consolidar el resultat d'aquesta amb l'esforç en el treball, per tal com ço que ha estat destruït amb la lluita al carrer, cal reconstruir, al camp i a la mina..."

ho ràpidament a la fàbrica i al taller. "Malgrat totes les dificultats, fer els Sindicats, perquè si hom no això és el que ja haurien hagut de fer per la guerra i per la Revolució, algú hi haurà que haurà d'imposar-ho perquè la guerra tingui el suport econòmic convenient."

* * *

No cal — afirma Peiró — que parlem de revolució, si abans no ens preocupem de la base econòmica que la faci viable. Les revolucions — sobretot les de tipus social — sols troben el seu suport en la possessió d'una Economia progressiva, en estat pròsper. Quan és el contrari, una de les dues: o es fracassa verticalment, o cau en mans de la dictadura d'un home o d'un partit. El que cal fer, doncs, és menar tots els esforços del proletariat vers la reconstrucció econòmica de les indústries i de la riquesa agrícola, amb la qual cosa hom aconseguirà dos objectius: ajudar fonamentalment a assolir la victòria de la nostra guerra i crear la plataforma econòmica de la Revolució."

* * *

"Un poble acorralat per la misèria — diu Joan Peiró — és un poble covard, vençut, manejable a caprici dels audaços predisposats a vèncer per tots els mitjans; i els audaciosos mai no venen la fam si no és emprant el fuet i la metralla contra les masses de la població."

* * *

Paraules dignes de la meditació més serena. Que conviden a la reflexió i obliguen després a la rectificació de procediments i conductes.

* * *

La revolució que no obé a una necessitat peremptòria i sentida per les masses, sinó tant sols a una reacció espontània contra la rebel·lió dels poders coercitius de l'Estat, manca de sistema i mètode. I encara no l'ha sabut trobar. Li manca el període de gestació necessari — la revolució francesa esclatà després d'una preparació ideològica de molts anys, i el mateix podem dir de la revolució russa — en totes les revolucions.

* * *

Hom féu la revolució a la tumbant, sense saber concretament on s'anava ni el que es volia. Això va fer possible que coincidís en la seva realització els elements més diversos i més apartats d'ideologia. Hom sabé amb extrema facilitat derruir, però encara no ens havem posat d'acord sobre la forma de construir.

* * *

I és que l'espontaneïtat amb què es realitzà la revolució, que fou més un anti que una afirmació, impedi que aparegués, amb la suficient antelació, el sistema que amb la revolució hom pretenia implantar.

I mancà també el realitzador genial de la Revolució: un Dantón o un Lenin.

Per això aquestes titubeigs i aquestes marrades.

* * *

I el poble, mentre hom cerca el pla i el sistema, no es cansarà de la Revolució?

Una important declaració del Conseller de Finances, Josep Terradelles sobre el Decret de Collectivitzacions

En el Ple celebrat en Barcelona per la Federació de les Comarques barcelonines d'Esquerra Republicana de Catalunya el Conseller de Finances de la Generalitat, Josep Terradelles, pronuncià un notable discurs, del qual plau-nos destacar-ne els principals paràgrafs:

"El conseller de Finances, Josep Terradelles, com a cap del Govern de l'època en que es promulgà el Decret de Collectivitzacions, explica la gènesi d'aquest i els punts de vista que presidiren la seva acceptació per part dels homes d'E. R. de C. que figuraven al Govern de la Generalitat.

Recorda Josep Terradelles l'època en què va decretar-se la disposició al·ludida, època en la qual al mateix temps que calia canalitzar i endegar les situacions de fet a què havia donat lloc l'aixecament dels militars i el subsegüent abandonament per part de la burgesia de les indústries, de les quals es feren càrrec els obrers, calia també tenir en compte que les organitzacions sindicals i els partits de classe consideraven la collectivització com la consagració d'un avenç revolucionari, que, satisfent el proletariat de Catalunya, demostrava també al proletariat internacional el profund significat social de la revolució.

En aquest argument basaven les organitzacions esmentades les garanties que oferien en dues qüestions cabdals: d'una banda l'immediat assentiment de les masses confederals a la constitució d'un exèrcit regular i l'obediència a les crides de lleves que decretés el Govern, i d'altra banda l'obtenció de la solidaritat efectiva del proletariat internacional que es traduiria en positius ajuts a la causa del poble.

Declarà Terradelles l'ampli esperit que informava els homes d'Esquerra en signar aquell Decret i la confiança que tenien en el fet que permetria realitzacions d'envergadura. I referents a les promeses que informaven l'acceptació urgent del Decret, no cal insistir, perquè

tots recordem que, dissortadament, els seus resultats no es pogueren obtenir tal com els bons desigs dels dirigents de les organitzacions sindicals havien promès. Com a conseqüència de la deficient aplicació del Decret, no s'ha solucionat el problema, — posa per exemple — de la gran indústria tèxtil catalana. Manifesta que les falles d'aquesta deficient aplicació és revelon especialment en el fet que moltes de les collectivitzacions, amb una alta visió, potser no haurien estat pròsperes, perquè les circumstàncies tampoc no ho permetien, però no haurien hagut d'arribar arran del fracàs, on no es troben, gràcies als milions sortits de l'Oficina Reguladora de Pagament de Salari i de la Caixa de Pignoracions. Subratlla com la decepció ve encara aprofundida, en veure que enlloc de les realitzacions d'envergadura que haurien estat possibles, hom s'ha entretingut a collectivitzar i a fer agrupaments amb els recaders, o amb la dotzena de barbers de cada poble o amb els mestres de cases que treballaven amb un reduït nombre de personal, la qual cosa, no sols no ha solucionat cap problema, sinó que moltes vegades ha desgavellat l'economia de la petita indústria i de la menestralia i ha destruït els estímuls bàsics de l'activitat del nostre poble.

Declarà també que en aquest moment consideraria impolítica la revisió del decret de collectivitzacions, però sí que considera necessari que la seva aplicació sigui realitzada d'una manera estricta i amb una àmplia visió de les possibilitats que ofereix. Per aquestes raons hem possibilitat fins on calia la creació de la Caixa de Crèdit Industrial, però defensem en el sentit expressat l'actuació dels nostres representants al Consell d'Economia.

Les manifestacions del conseller de Finances, que defineixen i interpreten juntament l'opinió de l'assemblea són acollides amb grans aplaudiments."

Magatzems "LAS BALEARES"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres

Rambla 14 d'Abril, 47 Telèfon 1383 TARRAGONA

Homenatge a Jaume Montserrat i Graells

Diumenge, al matí, es celebrà a Barcelona, l'anunciat acte d'homenatge a Jaume Montserrat i Graells. Amb aquest motiu, els amplis salons del Centre Cultural i d'Ebarjo d'E. R. de C., es veieren curullats d'innombrables amics de Montserrat.

En tons emocionats, en féu l'ofrena el secretari general de l'entitat, Alexandre Solans, el qual posà de relleu l'executòria veritablement exemplar, de l'homenatge.

Pel Consell Directiu, Albert Sancho, s'adherí a l'acte, així com el company F. Barhena, secretari general del Comitè Nacional del Socors Roig Internacional, el qual ostentava, a l'hora, la representació del Vice-President del Parlament de Catalunya, senyor Serra Hunter.

Pels organismes esquerristes de Tarragona, parlà el company Guerrer, el qual destacà l'acusada personalitat de Jaume Montserrat. Igualment, Camil Companys, President del Centre d'Esquerra Francès Layret, tingué paraules de franc elogi i féu l'afirmació que, amb homes del tremp de l'homenatjat, serà possible aconseguir i consolidar totes aquelles llibertats a què tenim dret.

El Conseller Municipal, Sr. Juyet, en representació de l'Alcalde, senyor Hilari Salvadó, pronuncià un bell discurs, en el qual, a través de la persona de Montserrat, palesà la conseqüència ideològica dels homes del Partit.

Finalment, el doctor Martí Feced, en representació dels consellers de Finances, senyor Terradelles, en un brillant parlament, exaltà la personalitat de Jaume Montserrat, del qual féu un gran elogi. Les seves condicions — digué — han fet que el Govern de la Generalitat, no subís un instant, en situar-lo en llocs de responsabilitat. Acabà fent extensiu aquell homenatge als germans que, al front, lluiten per la nostra llibertat.

Apagada l'ovació amb què fou acollit en aixecar-se, l'amic Montserrat agrai l'homenatge que se li tributava. Altrament — digué — jo no he fet més que complir amb el meu deure. I el compliment del deure, té un imperatiu: servir Catalunya i exaltar els seus valors. No accepto, per a mi sol, aquesta prova de simpatia. En faig ofrena als lluitadors del front, al conseller de Finances i a l'Honorable senyor President de la Generalitat.

Seguidament, hom li féu lliurament d'un artístic pergami, obra de l'artista F. Rovira i Pineda. I després de llegides les adhesions, d'entre les quals destaquen la del nostre director, senyor Rubió i Tudurí, la del director general del Patrimoni, senyor Irla i la dels diputats al Parlament Català, doctors Ribes, Seberano i Cunillera, les notes solemniais i greus de "Els Segadors" clogueren l'acte.

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

NOTES INFORMATIVES

L'ALCALDE DE REUS AMB ALTRES COMPONENTS DE LA JUNTA DE DEFENSA PASSIVA DE LA VEINA CIUTAT VISITEN ELS REFUGIS TARRAGONINS

El passat diumenge els senyors Ortega i Borràs i altres components de l'Ajuntament de Reus estigueren a la nostra ciutat visitant ecompanyats del regidor del nostre Municipi i president delegat de la Junta de Defensa Passiva local, Jaume Marrasé i els seus companys de Junta, senyors Ayora i Quintana, els refugis ja enllestits i els que s'estan contruint a la nostra ciutat.

Els visitants feren molts elogis de la tasca que es porta a terme a Tarragona, sortint molt ben impressionats de la visita.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =
CAMISER

COLLEGI OFICIAL DE METGES DE CATALUNYA (SECCIO DE TARRAGONA)

Per al present es fa avinent als companys d'aquesta Secció que el repartiment de contribució per a l'any 1938 resta exposat a les oficines de la mateixa, significat que contra la quota que els ha estat assignada poden entaular reclamació da greuges, per escrit, fins el dia 31 del corrent.

Tarragona, 20 de desembre del 1937.

El ciutadà Andreu Vilaró, amb domicili Plaça de la Llibertat, 9, tercer pis, té a disposició de qui l'haigut perdut, un rellotge trobat a la via pública.

Maletes

Necessers

Mundos

Articles per a esports

Alta Qualitat: Baix Preu

CASA COCA

J. Maurin, 7 - TARRAGONA

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Martí Melich Guinovart.

Maria Cili Palau.

Pau Figuerola Solà.

Defuncions

Teresa Elias Colet, Quarter Nord

núm. 257, de 80 anys.

Josep Guinivart Compdor, Rambla

14 d'Abril, de 55 anys.

Desideri Morales Castelló, Hospital Militar, de 23 anys.

Matrimonis

Cap.

NOVETATS

en

tota classe de gèneres

CASA MALÉ

Portalet, 8 Tarragona

Cinema Teatre Tarragona

AVUI, DIMECRES, DIA 22 DE DESEMBRE

TARDA I NIT

UN DOBLE PROGRAMA DE REESTRENES

La comèdia dramàtica plena d'intriga, interpretada per Edmund Lowe i Valerie Hobson:

El gran impostor

El noticiari d'actualitat "Laya":

Espana al dia N.º 31

Francisca Gual i Hans Jaray amb la comèdia musical plena de humorisme, parlada en castellà:

PETER

I. SANTAMARIA

DENTISTA

Ha traslladat el seu despatx a la Rambla 14 d'Abril, 77, entressol, 2.

Hores de visita: de 10 a 1 i de 4 a 7

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

Secció esportiva

FUTBOL

El Casal d'Esports (Selecció) guanyà a la "Penya Rumba" per 9 gols a 2

El passat diumenge al camp de l'Avinguda de Catalunya se celebrà l'anunciat partit de futbol a càrrec dels equips locals, Casal d'Esports (Selecció) i "Penya Rumba". En sortir vencedor l'equip primerament esmentat per l'elevat "score" de 9 gols a 2.

El partit fou d'un domini aplastant a favor del Casal, el qual superior a l'adversari el derrotà com hem dit anteriorment.

A la primera part els vencedors marcaren quatre gols, essent-ne els autors Mateo, Menéndez, i Guasch (2).

A la segona el domini encara fou més intens que la part anterior, donant al Casal cinc gols més que foren assolits per Rodríguez, Mateo, Guasch (2) i Menéndez. Els venguts, els dos gols els aconseguiren ambdós en aquesta segona part, un per Vives i l'altre per Menéndez.

Els equips sota l'encertat arbitratge de Borràs s'arregleraren com segueix:

Casal d'Esports (Selecció). — Aguadé, Casanova, Pinto, Fàbregues II, Fàbregues I, López, Menéndez, Mateo, Guasch, Lludachs i Rodríguez.

"Penya Rumba". — Cardona, Morera, Vicens, Boronat, Cucala, Vives, Menéndez, Rubió, Fracasat i Vicens.

Es distingiren pels vencedors: Casanova, Fàbregues II, Fàbregues I, Mateo, Guasch i Rodríguez. Pels venguts: Cardona, Morera, Vicens, Vives i Fracasat.

TORNEIG SENSE TITOL

El Júpiter batut per l'Europa perd terreny
El Sants encara compta els partits per victòries

Resultats de la desena jornada:

Primera A

Espanyol, 0; Barcelona, 1.
Europa, 5; Júpiter, 0.
Badalona, 3; Granollers, 1.
Girona, 4; Sabadell, 0.

Primera B

Sants, 3; Gràcia, 1.
Horta, 3; Manresa, 5.
Martínez, 2; Avenc, 3.
Vic, 2; Terrassa, 2.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

Ha mort l'Ambaixador dels E.E. U.U. a Londres

Nova York, 20. — Robert Bingham morí a l'Hospital Hopkins, de Baltimore, a conseqüència de l'operació que se li féu el dimarts darrer.

Bingham havia sortit de Londres per a passar les seves vacances als Estats Units. Patia una malaltia abdominal de naturalesa indeterminada. S'havia dit que ja no tornaria a l'Ambaixada dels Estats Units a Londres, per haver estat substituït.

Robert Bingham nasqué a Orange County (Carolina del Nord) el 8 de novembre del 1871. Després dels seus estudis a les Universitats de Carolina i Virginia, fou advocat i després alcalde de Louisville. Era l'editor dels periòdics "Courier Journal" i "Louisville Times" des d'agost del 1918. Creà la primera emissora de l'Estat de Kentucky, instal·lada a l'immoble dels seus periòdics. Amic personal de Roosevelt, fou nomenat per aquest ambaixador a Londres a principis del 1933. Després de celebrada la Conferència econòmica mundial, Bingham fou nomenat delegat permanent dels Estats Units en el Comitè consultiu del blat. Com a ambaixador havia participat en diverses negociacions polítiques i econòmiques.

Sugrañes, impressor. Tarragona